

Odbor kultury a památkové péče
oddělení památkové péče

XXXXXXXXXX

datum	oprávněná úřední osoba	číslo jednací	spisová značka
16.01.2017	XXXXXXXXXX	KUZL XXXX/2017	KUSP XXXXX/2016 KUL

R o z h o d n u t í

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor kultury a památkové péče, jako místně příslušný správní orgán podle ust. § 11 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „správní řád“), jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 10 správní řád a ust. § 67 odst. 1 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a jako příslušný orgán státní památkové péče podle ust. § 28 odst. 2 písm. g) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „zákon o státní památkové péči“) rozhodl po provedeném správním řízení ve věci správního deliktu dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, takto:

společnost XXXXXXXXXXXXXXXX (dále jen „obviněná společnost“), se dopustila protiprávního jednání uvedeného v ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči tím, že ke dni 25.10.2016 zahájila stavební práce na pozemcích parc. č. XXX a XXX, oba v katastrálním území XXXXXX, Zlínský kraj, aniž by předem oznámila záměr stavebních prací Archeologickému ústavu Akademie věd, čímž nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči,

a jako právnická osoba spáchala

správní delikt podle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči,

za což se obviněné společnosti ukládá:

1. pokuta ve výši 40 000,- Kč (slovy: čtyřicettisícikorun českých)

Uložená pokuta je dle ust. § 37 odst. 1 zákona o státní památkové péči splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9010000026**.

2. podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, který správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, **povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000,- Kč** (slovy: jedentisícikorun českých).

Uložená náhrada nákladů řízení je splatná do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9020000006**.

O d ů v o d n ě n í

Dne 28.11.2016 byl Krajskému úřadu Zlínského kraje, odboru kultury a památkové péče (dále jen: „správní orgán“) doručen podnět Archeologického ústavu Akademie věd Brno, v.v.i., se sídlem Čechyňská 363/16, 602 00 Brno (dále též „podatel“), v kterém bylo uvedeno, že dne 23.11.2016 byly v katastrálním území XXXX (parc. č. XXXX a XXXX k.ú. XXXX) zjištěny neohlášené výkopové práce při stavbě bytového domu. Zmíněné zemní práce proběhly v takovém rozsahu (přibližně 4m hluboká výkopová jáma), že zde již není možné provést

archeologický průzkum. Dále je v podnětu uvedeno, že stavba nebyla v souladu se zákonem ohlášena Archeologickému ústavu Akademie věd. Podnět byl doplněn fotografiemi staveniště.

Správní orgán opatřením ze dne 30.11.2016 č.j. KUZL XXX/2016 oznámil obviněné společnosti zahájení správního řízení o správním deliktu dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči a předvolal jednatele obviněné společnosti (jednatele společnosti jsou podle výpisu z obchodního rejstříku XXXX, nar. XXXX, Ing. XXXXXX a Ing. XXXXXX; přičemž jednatel zastupuje společnost samostatně) podle ust. § 59 správního řádu k ústnímu jednání, které bylo v souladu s ust. § 49 správního řádu nařízeno na den 19.12.2016 v 09:00 hodin a současně ho poučil o jeho procesních právech a povinnostech zaručených správním řádem. Opatření bylo obviněné společnosti doručeno 01.12.2016 prostřednictvím datové schránky.

Ústní jednání o správním deliktu, kterého se měla obviněná společnost dopustit tím, že nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, ke kterému správní orgán předvolal ve smyslu ust. § 59 správního řádu jednatele obviněné společnosti, proběhlo dle předvolání 19.12.2016 a dostavil se k němu Ing. XXXXXX. Zástupce obviněné společnosti byl poučen o svých právech a povinnostech. V protokolu, který byl při jednání sepsán, pak uvedl, že byl seznámen se spisem a dále: *„Pochybení jsme si vědomi a bohužel vzniklo nedopatřením a neúmyslně. Výkopové práce byly zahájeny před cca 2 měsíci a ornice byla řízeně uložena na skládce ornice na točně na JS u XXXXX. Vlastní výkopová zemina v množství cca 2000m³ je uložena jako rekultivační vrstva na tzv. torzu na JS.“* Dále je v protokolu uvedeno, že obviněná společnost se nebrání případné spolupráci s archeology, v dané lokalitě už s nimi spolupracovali v těsné blízkosti řešeného pozemku na úpravě XXXXX náměstí. Následně byl při jednání po vzájemné dohodě dohodnut termín obhlídky na místě samém – 22.12.2016 v 11:00hod.

V rámci obhlídky na místě samém konané za účasti Ing. XXXX a Ing. XXXX, bylo správním orgánem zjištěno následující: situace na místě odpovídá skutečnostem sděleným při ústním jednání. Část skryté ornice a zeminy je uložena na staveništi a stavebník opět deklaroval nabídku dodatečné spolupráce s archeology. Dále bylo nahlédnuto do stavebního deníku, z něhož vyplývá, že práce na výkopech byly zahájeny 25.10.2016. Zástupce obviněné společnosti (Ing. XXXX) do protokolu uvedl, že *„si je vědom pochybení z nedbalosti“*. Dále upřesnil, že rozsah výkopových prací činí cca 2140m³, což odpovídá ploše 45mx19m s hloubkou 1,4m až 2,7m. Dále zástupce obviněné společnosti uvedl, že v první polovině listopadu, v období, kdy byla provedena většina výkopových prací, proběhla návštěva staveniště archeology. Dosud však stavebníkovi nebyla sdělena žádná informace vyplývající z této návštěvy.

Správní orgán dal opatřením ze dne 04.01.2017, č.j. KUZL XXXX/2017 obviněné společnosti možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí před jeho vydáním. K tomu určil lhůtu pěti pracovních dnů ode dne doručení sdělení. Zástupce obviněné společnosti svého práva využil a dne 10.01.2017 se k seznámení s podklady pro rozhodnutí před jeho vydáním dostavil Ing. XXXXXX. Ten do protokolu uvedl, že obsah spisu *„prošel“* a byl mu detailně popsán. Dále konstatoval, že spis neobsahuje žádné dokumenty, s kterými by nebyl obeznámen. Ve svém vyjádření pak znovu zmínil ochotu dodatečné spolupráce s archeology v rámci průzkumu vytěžené zeminy uložené na staveništi či na tzv. torzu na XXX.

Po provedeném dokazování přistoupil správní orgán k hodnocení podkladů dle ust. § 50 odst. 4 správního řádu. Správní orgán posoudil ty práce, které byly provedeny na pozemcích parc. č. XXX a XXXX, a souvisejí se stavbou BYTOVÝ DŮM XXXXX. Předmětné pozemky citovaných parcelních čísel jsou dle výpisu z KN ve vlastnictví obviněné právnické osoby.

Správní orgán posoudil všechny shromážděné podklady jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a dospěl k názoru, že v řízení bylo jednoznačně prokázáno, že obviněná společnost se při výkonu svého podnikání dopustila správního deliktu dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, to je - nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník provedla, v souvislosti s výše uvedenou stavební činností, zemní a výkopové práce, aniž by záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy již od doby přípravy stavby (tedy předem) oznámila Archeologickému ústavu Akademie věd (dále také: „AU AV“). Dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné

organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů. V dané souvislosti je třeba uvést také Úmluvu o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidované) publikované pod č. 99/2000 Sb.m.s. [dále jen: „Úmluva“], která je v souvislosti s ustanovením čl. 10 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, v platném znění, součástí právního řádu České republiky na úseku ochrany archeologického dědictví a v souladu se kterou jsou příslušné správní orgány povinny dle ust. § 2 odst. 1 správního řádu postupovat. Cílem Úmluvy je podle jejího čl. 1 odst. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Za tím účelem se dle odst. 2 téhož článku za součásti archeologického dědictví považují veškeré pozůstatky a objekty a jakékoli jiné stopy po lidstvu z minulých období, jejichž uchování a studium umožňuje vysledovat vývoj historie lidstva a jeho vztah k přirozenému prostředí, o nichž jsou hlavními zdroji informací vykopávky nebo objevy a další metody výzkumu lidstva, které jsou situovány na jakémkoli místě, které spadá pod jurisdikci Stran. Podle odst. 3 téhož článku se do archeologického dědictví zahrnují stavby, konstrukce, skupiny budov, zastavěná území, movité objekty, památky dalšího druhu a také jejich související prostředí nacházející se jak na souši, tak pod vodou. Podle č. 3 Úmluvy se Česká republika mj. zavázala za účelem zachování archeologického dědictví uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k dozoru nad nimi tak, aby se zabránilo odstraňování součástí archeologického dědictví. Správní orgán považuje za prokázané, že řešené území je územím s archeologickými nálezy a stavební práce nebyly ze strany obviněné společnosti Archeologickému ústavu před jejich provedením oznámeny.

Správní orgán při posuzování uvedeného správního deliktu vycházel z toho, že povinnost stavebníka stanovená v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči - tedy že má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby (tedy předem) povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum - je povinností vyplývající ze zákonné normy a tedy pro obviněného povinností závaznou a právně vymahatelnou. Zákon o státní památkové péči upravuje odpovědnost za správní delikt obsažený v ust. § 35 odst. 2 písm. f) jako odpovědnost se znaky odpovědnosti objektivní. Stavebníkům také nepřísluší posuzovat, zda v konkrétním případě je či není reálný předpoklad výskytu archeologických nálezů, nebo zda jsou při provádění výzkumu nějaké objekty archeologického významu nalezeny, neboť tyto skutečnosti jsou z hlediska naplnění formálních znaků deliktního jednání dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, irelevantní.

Správní orgán dospěl k závěru, že jsou zde dány předpoklady k uložení pokuty za správní delikt, neboť ze všech uvedených skutečností vyplývá, že není sporu o tom, že stavební práce nebyly AU AV předem oznámeny. Práce byly zahájeny ke dni 25.10.2016, správní orgán se o nich dozvěděl podnětem ze dne 28.11.2016, rozhodnutí o uložení sankce za protiprávní jednání je tak v souladu s ust. § 37 odst. 2 správního řádu, neboť je dodržena jednorozhodnutí subjektivní i tříletá objektivní lhůta pro uložení pokuty. Skutečnost, že v první polovině listopadu, v období, kdy byla provedena většina výkopových prací, proběhla návštěva staveniště archeology, dosud však stavebníkovi nebyla sdělena žádná informace vyplývající z této návštěvy, nemá vliv na to, že k naplnění skutkové podstaty řešeného správního deliktu došlo. Ze sdělení zástupce obviněné společnosti nevyplývá, z jaké instituce tito archeologové byli, nicméně lze se domnívat, že se jednalo o zástupce Archeologického ústavu Akademie věd v Brně, kteří po návštěvě staveniště na práce svým podnětem o pracích informovali správní orgán. Nicméně umožnění prohlídky staveniště archeology vnímá správní orgán jako polehčující okolnost a přihlédl k tomu při úvaze o výši sankce.

Dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči krajský úřad uloží pokutu až do výše 4 000 000 Kč právnické osobě, nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, která nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Správní orgán vzal při svém rozhodování v potaz, že obviněná společnost po zahájení řízení projevila aktivní snahu o spolupráci a nápravu věci. Toto svědčí o snaze obviněné společnosti vyvarovat se do budoucna protiprávního jednání a potvrzuje to ochotu obviněné společnosti jednat v souladu se zájmy památkové péče.

Při úvaze o uložení výše sankce správní orgán dále přihlédl v souladu s ust. § 36 zákona o státní památkové péči k závažnosti správního deliktu, z hlediska vlastního uvážení na základě zjištění provedených při obhlídce na místě samém pak posuzoval rozsah možné škody způsobené výkopovými pracemi a shledal, že provedenými výkopy došlo k zásahu do území s archeologickými nálezy, v daném případě nacházejícím se v ochranném pásmu kulturní památky poutního kostela XXXXXXXXXXXXXXX a jeho bývalého hřbitova. Ochranné pásmo bylo vymezeno rozhodnutím XXXXXXXXXXXXXXX a s ohledem na blízkost poutního areálu s dlouhou tradicí nelze vyloučit zvýšenou pravděpodobnost archeologických nálezů či situací. V této souvislosti je pak na místě zmínit, že případné archeologické situace již prozkoumat nelze, ovšem u vytěžené zeminy, která je v části deponována v areálu staveniště a v části na externích úložištích je možné provést dodatečný průzkum, což obviněná společnost v průběhu řízení opakovaně nabízel. Správní orgán při stanovení výše sankce i toto, jako aktivní snahu stavebníka o zmírnění důsledků svého jednání, zohlednil. Správní orgán vzal v úvahu také to, že obviněná společnost prostřednictvím svých zástupců se správním orgánem v rámci řízení spolupracovala a při správním řízení uvedla bez obstrukcí pravdivě všechny skutečnosti a okolnosti, za nichž ke spáchání správního deliktu došlo. Dále vzal správní orgán v potaz to, že uvedeného protiprávního jednání se obviněná společnost dopustila poprvé, a to bez zjevného úmyslu. V návaznosti na výše uvedené má správní orgán za to, že uložená sankce by měla plnit funkci zejména preventivní a řízení by mělo dopomoci k tomu, aby v budoucnu k obdobným nežádoucím skutečnostem ze strany obviněné společnosti nedocházelo.

Po posouzení všech rozhodných skutečností a podkladů shromážděných v průběhu správního řízení, uložil správní orgán pokutu ve spodní hranici zákonné sazby stanovené dle ust. § 35 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Na základě předložených důkazních materiálů a dále vzhledem k výše uvedeným okolnostem, dospěl správní orgán k závěru, že pokuta ve výši 40.000,-Kč, stanovená při dolní hranici zákonem stanovené maximální výše pokuty, je přiměřená a v souladu s uvedenými okolnostmi. Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši splní preventivní funkci – to znamená, bude směřovat k tomu, aby ze strany obviněné společnosti do budoucna nedocházelo k opakování protiprávního jednání a tedy porušování zákona o státní památkové péči v předmětné věci.

Jelikož u obviněné společnosti bylo prokázáno protiprávní jednání, byla jí v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, který správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000,- Kč (slovy: jedentisíckorun českých), protože obviněná společnost vyvolala řízení porušením své zákonné povinnosti stanovené v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Vzhledem ke zjištěnému porušení povinnosti stanovené ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a po posouzení a zhodnocení všech výše uvedených důkazů a skutečností má správní orgán za to, že pokuta uložená při dolní hranici zákonné sazby je přiměřená a odpovídající všem okolnostem případu, proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí může podat účastník řízení dle ust. § 81 odst. 1 správního řádu odvolání, a to v souladu s ust. § 83 odst. 1 správního řádu ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení. Odvolání se podává k Ministerstvu kultury ČR s uvedením rozsahu, v jakém je rozhodnutí napadáno, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Odvolání se podává u Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru kultury a památkové péče, s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník řízení dostal jeden stejnopisů. Nepodá-li

účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je v souladu s ust. § 82 odst. 2 správního řádu správní orgán, který rozhodnutí napadené odvoláním vydal, na náklady účastníka. Odvolání podané jen proti odůvodnění rozhodnutí je podle ust. § 82 odst. 1 správního řádu nepřípustné.

Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle ust. § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje ust. § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb.

Doručení písemností pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

vedoucí odboru kultury a památkové péče